Lietas arhīva Nr. 102AA-0052-20/9
ECLI:LV:KUAT:2020:0828.1A69008620.7.S

SPRIEDUMS
Liepājā 2020.gada 28.augustā

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese - referente Vineta Vaiteika
tiesneši Ināra Rozīte, Sandra Mertena
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **biedrības "/nosaukums/"**, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 58.panta un 88.^{6}panta ceturtās daļas sakarā ar biedrības "/nosaukums/" apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 9.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 11.februārī Valsts vides dienesta (turpmāk – Iestāde) Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes Piesārņojuma kontroles daļas Piesārņojuma sektora vecākā inspektore G.Smiltiņa biedrībai "/nosaukums/" (turpmāk – Biedrība) sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu AE 022772 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2020.gada 15.janvārī plkst.13.30 notekūdeņu attīrīšanas iekārtas /adrese/, veiktajā pārbaudē notekūdeņu izplūdes vietā meliorācijas grāvī konstatēts, ka operators pieļāvis neattīrītu notekūdeņu novadīšanu virszemes ūdeņos, bija jūtama raksturīga neattīrītu notekūdeņu smaka. Pārbaudes laikā tika noņemti notekūdeņu paraugi. Pēc akreditētas laboratorijas 2020.gada 23.janvāra testēšanas pārskata Nr.20A00148 konstatēts, ka ir pārsniegtas B kategorijas piesārņojošas darbības atļaujā Nr./numurs/13.1 punkta 2.nosacījumā (16.tabulā) noteiktās suspendēto vielu, BSP5 un RTP koncentrācijas, nav ievērots arī 13.2.punkta 5.nosacījums, vidē ir novadīti neattīrīti komunālie notekūdeņi.

Protokolā konstatēts, ka pārkāptas likuma "Par piesārņojumu" 4.panta pirmās daļas 2.punktā un Ministru kabineta 2002.gada 22.janvāra noteikumu Nr.34 "Noteikumi par piesārņojošo vielu emisiju ūdenī" (turpmāk – MK noteikumi Nr.34) 38.punktā (5.pielikums) un 42.punktā noteiktās prasības. Atbildība par pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 58.pantā un 88.^{6}panta ceturtajā daļā (lietas 39.-40.lapa).

[2] Ar Valsts vides dienesta Administratīvo sodu piemērošanas daļas vadītājas S.Seleckas 2020.gada 17.marta lēmumu Nr.G04/126-2020 administratīvā pārkāpuma lietā (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par Latvijas APK 58.pantā un 88.^{6}panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu Biedrībai piemērots naudas sods 740 *euro* apmērā, soda apmēru nosakot pēc Latvijas APK 88.^{6}panta ceturtās daļas (lietas 71.-73.lapa).

[3] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, Biedrība iesniegusi sūdzību augstākā iestādē, un ar Valsts vides dienesta ģenerāldirektores E.Baklānes-Ansbergas lēmumu par Valsts vides dienesta Administratīvo sodu piemērošanas daļas 2020.gada 17.marta lēmumu Nr.G04/126-2020 (turpmāk – Iestādes lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts (lietas 79.-83.lapa).

[4] Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 9.jūnija spriedumu (turpmāk – Spriedums) Iestādes lēmums atstāts negrozīts.

[4.1] Tiesa atbilstoši Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļas regulējumam atzinusi, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāva) esamību ir pareizs un pietiekams. Iestādes lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām, līdz ar to tiesa pilnībā pievienojusies Iestādes lēmuma motivācijai. Tiesa konstatējusi, ka sūdzība par Sākotnējo lēmumu ir analoģiska sūdzībai par pārsūdzēto lēmumu, secinot, ka iestādes vadītāja jau ir izvērtējusi visus apstākļus, kas norādīti arī sūdzībā par pārsūdzēto lēmumu.

[4.2] Papildus iestādes argumentācijai par paziņošanu Biedrībai par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku, tiesa ņēmusi vērā Biedrību un nodibinājumu likuma 5.panta otrajā daļā noteikto, norādot, ka no lietas materiāliem izriet, ka Valsts vides dienests paziņojumu par administratīvā pārkāpuma izskatīšanas laiku un vietu nosūtījis uz biedrības juridisko adresi, līdz ar to prezumējams, ka biedrība šo korespondenci ir saņēmusi Latvijas APK 268.^{1}panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā. Pie šādiem apstākļiem, neskatoties uz to, ka nav apmierināts biedrības lūgums par dokumentu nosūtīšanu elektroniski, tiesa uzskatījusi, ka nav pamata atzīt, ka tas būtu varējis liegt sūdzības iesniedzējam realizēt savas procesuālās tiesības, jo paziņojums uzskatāms par izsniegtu savlaicīgi.

[4.3] Tiesa par nepamatotu uzskatījusi sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka vispār nav bijusi vajadzīga atļauja B kategorijas piesārņojošai darbībai. No lietas materiāliem izriet, ka jau 2018.gada 16.martā šāda atļauja sūdzības iesniedzējam ir izsniegta, līdz ar to secināms, ka izsniegtās atļaujas noteikumi un prasības sūdzības iesniedzējam ir jāievēro, un par to pārkāpšanu paredzēts sods.

[4.4] Par nepamatotu tiesa uzskatījusi sūdzības iesniedzēja atsauci uz Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes atbildē uz Biedrības 2020.gada 9.janvāra iesniegumu norādīto par iespējamību uzsākt administratīvo lietvedību, jo šī atbilde sniegta pirms apstrīdētajā lēmumā konstatētā pārkāpuma un attiecīgi neattiecas uz izskatāmo lietu (lietas 160.-173.lapa).

[5] Par Spriedumu Biedrības pilnvarotais pārstāvis /pers. I/ iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot Spriedumu un Iestādes lēmumu atcelt, un atzīt par pretlikumīgu un pilnībā atcelt Sākotnējo lēmumu.

[5.1] Apelācijas sūdzībā citēts Spriedumā norādītais attiecībā par paziņošanu biedrībai par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku, norādot, ka tiesas secinājumi ir kļūdaini un pilnībā neatbilst Latvijas APK noteiktajam regulējumam attiecībā uz iestādes pienākumiem. Latvijas APK 268.^{1}pants neparedz iestādei tiesības atsaukties uz faktu, ka nav apmierināts personas lūgums par dokumentu nosūtīšanu elektroniski. Iestādei ir pienākums sazināties ar personu tādā veidā, kāds ir atspoguļots sastādītā protokola saturā.

Sūdzības iesniedzējs uzsver, ka lietas materiālos nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka sūdzības iesniedzējam likumā noteiktajā kārtībā bija paziņots par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu. Biedrība nekad nav saņēmusi Valsts vides dienesta 2020.gada 18.februāra paziņojumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu 2020.gada 11.martā.

Ņemot vērā minēto, Sākotnējais lēmums ir pilnībā atceļams, jo tas pretlikumīgi izskatīts bez biedrības klātbūtnes.

[5.2] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, pateicoties biedrības sūdzībām, izdevies novērst un izlabot kļūdas, kuras Valsts vides dienests pieļāva, aizskarot biedrības procesuālās tiesības pārsūdzēt pretlikumīgi SIA "/nosaukums B/" izsniegtas atļaujas, kuras pašlaik ar Valsts vides dienesta pārraudzības biroja lēmumu pilnībā atceltas.

[5.3] Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Administratīvās apgabaltiesas lēmumu lietā Nr.A420242018 par procesuālā termiņa atjaunošanu saistībā ar biedrības sūdzības iesniegšanu par Valsts vides dienesta lēmumu saistībā ar Valsts vides dienesta pretlikumīgo rīcību, ignorējot likumā noteikto pienākumu informēt biedrību.

[5.4] Tiesas secinājumu, ka sūdzības iesniedzēja atsauce uz Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes atbildē norādīto neattiecas uz izskatāmo lietu, sūdzības iesniedzējs uzskata par kļūdainu un neatbilstošu lietas faktiskajiem apstākļiem.

Biedrība jau 2020.gada 14.janvārī saņēma no Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes direktores D.Kalējas paziņojumu par faktu, ka pastāv iespēja, ka tiek uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta, līdz ar to nekādu kritiku neiztur Valsts vides dienesta Administratīvo sodu piemērošanas daļas vadītājas S.Seleckas apzināta faktu falsifikācija attiecībā uz pārkāpuma smagumu, jo Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes direktore D.Kalēja jau izvērtēja biedrības iesniegtos pārskatus un nekonstatēja, ka pārkāpums bija smags.

Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka sūdzība, kuru iesniedza SIA "/nosaukums C/" ir datēta ar 2020.gada 16.janvāri, līdz ar to neloģisks ir Valsts vides dienesta lēmumā norādītais, jo nav saprotams, kādā veidā divu dienu laikā situācija var kardināli mainīties un biedrības rīcībā tiek saskatīts smags pārkāpums.

Sūdzības iesniedzējam nav saprotams, kādā veidā SIA "/nosaukums C/" jau 16.janvārī bija zināms par notekūdeņu analīžu neatbilstību prasībām, jo tikai pie neapmierinošām analīzēm to iespējams varētu noteikt pēc smakas, savukārt Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes direktore D.Kalēja, izvērtējot biedrības iesniegtos pārskatus, nekonstatēja, ka pārkāpums bija smags un neatzina iekārtas darbību par bīstamu.

Par ļoti būtisku sūdzības iesniedzējs uzskata apstākli, ka Valsts vides dienests nav saņēmis nevienu sūdzību no iedzīvotājiem, kas pierāda faktu, ka kanalizācijas smakas nebija.

[5.5] Tiesas atzinumu, ka nepamatots ir sūdzības iesniedzēja apgalvojums par atļaujas B kategorijas piesārņojošai darbībai nepieciešamību, sūdzības iesniedzējs uzskata par kļūdainu. Tiesa nav izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus. Pirmkārt, pats Valsts vides dienests savos paskaidrojumos KNAB sniedz pavisam citu informāciju attiecībā uz iekārtām ciematā /nosaukums D/, apstiprinot, ka visas iekārtas atbilst C kategorijai. Valsts vides dienests atsakās atzīt arī savus pārbaudes aktus kanalizācijas iekārtām, norādot, ka akti (kuri faktiski ir vienīgais pamats noteikto kategoriju atļauju izsniegšanai), nav attiecināmi uz lietas izskatīšanu, un, kur ir norādīts uz pienākumu izņemt tikai un vienīgi C kategorijas atļaujas.

Pamatojoties uz Valsts vides dienesta paskaidrojumiem, KNAB atteicās ierosināt kriminālprocesu, biedrība bija spiesta pakļauties Valsts vides dienesta pretlikumīgai prasībai un uzrakstīt atbilstošu pieteikumu B kategorijas atļaujas saņemšanai, lai nodrošinātu ūdenssaimniecības pakalpojumu nepārtrauktību. Faktiski biedrībai izsniegtā B kategorijas atļauja nav pamatota ne ar vienu atbilstošu dokumentu, kurš būtu Valsts vides dienesta rīcībā.

Pēc aizrādījuma saņemšanas no Valsts vides dienesta Biedrība piecu dienu laikā pilnībā izpildīja savu pienākumu un iesniedza dienestam atbilstošus pierādījumus, pašlaik visas iekārtas darbojas atbilstoši prasībām, jo par atkārtotām analīzēm Valsts vides dienests nav izteicis nekādus iebildumus.

[5.6] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Valsts vides dienests nav informējis tiesu par Biedrības atkārtoti 2020.gada 20.maijā iesniegto notekūdeņu analīzēm, par 2020.gada 21.maijā sniegtajiem paskaidrojumiem, kas netieši norāda uz iestādes pretlikumīgo rīcību ar mērķi nepamatoti sodīt Biedrību. Visas Valsts vides dienesta pretlikumīgi izsniegtās atļaujas SIA " /nosaukums B/" tiek atceltas ar Valsts vides dienesta pārraudzības biroja lēmumu. Savukārt saskaņā ar Lursoft datu bāzes datiem sūdzības iesniedzējs SIA "/nosaukums C/" ir tieši un nepastarpināti saistīts ar SIA "/nosaukums B/". Faktiski Valsts vides dienesta amatpersonu rīcība ir saistīta ar vēlmi veicināt procesu par Biedrībai izsniegto atļauju anulēšanu, lai varētu tās atkārtoti izsniegt SIA "/nosaukums B/" (lietas 178.-183.lapa).

[6] 2020.gada 8.jūlijā Kurzemes apgabaltiesā saņemts Biedrības pilnvarotā pārstāvja /pers. I/ lūgums pievienot lietas materiāliem pierādījumu – Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālās vides pārvaldes direktores D.Kalējas paziņojumu Nr.7.2/RI/807 (elektroniska dokumenta forma), kas apliecina, ka Iestāde pilnībā akceptēja saziņai ar Biedrību izmantot elektronisko pastu (lietas 216.-222.lapa).

[7] 2020.gada 20.jūlijā Kurzemes apgabaltiesā saņemti Valsts vides dienesta paskaidrojumi par Biedrības apelācijas sūdzību.

[7.1] Attiecībā par Biedrības uzskatu, ka tai likumā noteiktajā kārtībā nav paziņots par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu, Iestāde norāda, ka savu skaidrojumu devusi Iestādes lēmuma [11] punktā. Paskaidrojumu pielikumā pievienota izdruka no https://manspasts.lv/ sistēmas, kas apliecina paziņojuma nosūtīšanas faktu 2020.gada 19.februārī.

Apstāklis, ka iepriekš Iestāde Biedrībai sūtījusi kādus dokumentus uz tās e-pastu, biedrībai nerada tiesisko paļāvību, kā arī turpmāk visa korespondence tai tiks nosūtīta tikai elektroniski.

Iestāde nenoliedz, ka lietas izskatīšanas laikā nav apmierināts administratīvā pārkāpuma protokolā Biedrības izteiktais lūgums korespondenci nosūtīt uz tās e-pastu, tomēr šāda lūguma neapmierināšana jāvērtē kopsakarā ar Latvijas APK noteikto paziņojuma nosūtīšanas kārtību, tas ir, jāvērtē, vai paziņojuma nosūtīšana pa pastu uz Biedrības juridisko adresi varēja kā ietekmēt Latvijas APK 260.panta otrajā daļā noteiktās Biedrības tiesības. Iestāde norāda, ka saskaņā ar Biedrību un nodibinājuma likuma 5.panta otrajā daļā noteikto: ja biedrībai tiek nosūtīti dokumenti uz biedrību un nodibinājumu reģistrā ierakstīto juridisko adresi, uzskatāms, ka biedrība šos dokumentus ir saņēmusi septītajā dienā, ja nosūtītājs ir pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta. Iestāde paziņojumu nosūtīja uz Biedrības juridisko adresi 2020.gada 19.februārī, līdz ar to prezumējams, ka Biedrība šo korespondenci ir saņēmusi Latvijas APK 268.^{1}panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, tas ir, vismaz 5 dienas pirms lietas izskatīšanas.

Ņemot vērā minēto, Iestāde nekonstatē, ka paziņojuma nosūtīšana pa pastu būtu ierobežojusi kādas Biedrības tiesības.

[7.2] Attiecībā par Iestādes 2020.gada 14.janvāra vēstulē Nr.2.4/RI/422 Biedrībai norādīto, ka pastāv tikai iespēja, ka tiks uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta, Iestāde norāda, ka izvērsts skaidrojums par šo jautājumu ir sniegts Iestādes lēmuma [12] punktā. Lietvedība izskatāmajā lietā tika uzsākta ar lēmumu 2020.gada 16.janvārī par 2020.gada 15.janvārī konstatētajiem vides normatīvo aktu pārkāpumiem. Savukārt Biedrības pieminētajā vēstulē Iestāde ir vērtējusi 2020.gada 7.janvāra testēšanas pārskatus Nr.19A03592 un Nr.19A03593 par 2019.gada 16.decembrī noņemtajiem notekūdeņu paraugiem. Tātad abi pārskati un Iestādes vēstule ir sagatavota pirms neattīrīto notekūdeņu noplūdes konstatēšanas 2020.gada 15.janvārī, un tā attiecas uz notikumiem pirms lietvedības uzsākšanas.

[7.3] Iestāde skaidro, ka Biedrībai administratīvā atbildība piemērota par B kategorijas atļaujas nosacījumu neievērošanu un par vides piesārņošanu ar neattīrītiem notekūdeņiem.

Paskaidrojumos norādīts, ka Biedrības paustais kļūdainais viedoklis par Biedrības saimnieciskās darbības konkurentu SIA "/nosaukums B/" un

Biedrības kļūdainā interpretācija par 2017.gada KNAB lēmumu nav attiecināma uz izskatāmo lietu un neattaisno Biedrības izdarītos pārkāpumus.

[7.4] Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka apelācijas sūdzībā Biedrība nav norādījusi nevienu jaunu argumentu, kas atspēkotu Iestādes lēmumu par Biedrības izdarītajiem pārkāpumiem, Iestāde lūdz atstāt Spriedumu negrozītu un apelācijas sūdzību pilnībā noraidīt (lietas 224.-226.lapa).

Motīvu daļa

[8] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL), kas stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā, 4.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Atbilstoši AAL Pārejas noteikumu 2.punktam procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā, vai izpilde).

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais administratīvais pārkāpums izdarīts 2020.gada 15.janvārī un administratīvā pārkāpuma lietvedība pirmās instances tiesā uzsākta 2020.gada 5.maijā, tātad laikā, kad bija spēkā Latvijas APK.

Ievērojot norādītos apstākļus un minēto tiesisko regulējumu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā gan administratīvās atbildības noteikšanā, gan lietas izskatīšanā piemērojamas Latvijas APK normas.

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā Sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzības argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 9.jūnija spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts, bet biedrības "/nosaukums/" iesniegtā apelācijas sūdzība noraidāma.

[10] Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas par faktiem jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Apelācijas instances tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

[11] Latvijas APK 58.pantā paredzēta administratīvā atbildība par gaisa, zemes, mežu vai iekšējo ūdeņu (virszemes vai pazemes) piesārņošanu ar notekūdeņiem, ķīmiskām vielām, tai skaitā bīstamām un citām kaitīgām vielām, materiāliem vai atkritumiem, piegružošanu vai citādu kaitīgu iedarbību uz tiem jebkādā veidā, savukārt Latvijas APK 88.^{6}panta ceturtajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par piesārņojošas darbības B kategorijas atļaujas nosacījumu neievērošanu.

Likuma "Par piesārņojumu" 4.panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka operators, veicot piesārņojošu darbību, ievēro tās specifiku un nodrošina vides kvalitātes normatīvu ievērošanu.

MK noteikumi Nr.34 nosaka piesārņojošo vielu emisiju ūdenī. Noteikumu 38.punktā noteikts, ka aglomerācijās, kurās cilvēku ekvivalents ir mazāks par 2000, visiem centralizēto kanalizācijas sistēmu savāktajiem notekūdeņiem veic atbilstošu attīrīšanu, kā arī nodrošina piesārņojuma samazinājumu attiecībā pret ienākošo slodzi atbilstoši šo noteikumu 5.pielikuma 1.tabulai. Noteikumu 42.punktā noteikts, ka neattīrītu komunālo notekūdeņu emisija vidē ir aizliegta.

[12] Novērtējusi pierādījumus izskatāmajā lietā, apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesai nav radušās šaubas par biedrības "/nosaukums/" vainu Latvijas APK 58.pantā un 88.^{6}panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanā un tādas nav radušās arī apelācijas instances tiesai. Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu apelācijas instances tiesa pievienojas Spriedumā un Iestādes lēmumā norādītajiem atzinumiem.

[13] Apelācijas instances tiesa norāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka 2018.gada 16.martā Valsts vides dienests biedrībai "/nosaukums/" izsniedzis atļauju B kategorijas piesārņojošai darbībai Nr./numurs/(lietas 52.lapa), kurā norādīts paredzētās piesārņojošās darbības veids – notekūdeņu attīrīšanas darbības (iekārtas) ar jaudu 20 un vairāk kubikmetru diennaktī, kuras attīrītos notekūdeņos novada vidē.

2020.gada 15.janvārī Iestāde veikusi pārbaudi Biedrības divās notekūdeņu attīrīšanas iekārtās /adrese/, kur veikta notekūdeņu paraugu ņemšana, ko apliecina Valsts vides dienesta 2020.gada 15.janvāra Sadzīves un ražošanas notekūdeņu paraugošanas protokoli Nr.1 un Nr. 2 (lietas 134.-16.lapa).

No Valsts vides dienesta 2020.gada 20.janvāra ziņojuma par pārbaudes rezultātiem izriet, ka paraugu ņemšanas laikā konstatēts, ka ir pieļauta neattīrītu notekūdeņu novadīšana vidē, par ko liecina notekūdeņu izplūdes vietā – meliorācijas grāvī – konstatētās pelēkas nogulsnes ar neattīrītiem notekūdeņiem raksturīgu smaku (lietas 23.lapa).

Saskaņā ar VSIA Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra laboratorijas 2020.gada 23.janvāra testēšanas pārskata Nr.20A00148 rezultātiem ķīmiskais skābekļa patēriņš mg/l 146$\pm$22, suspendētās vielas mg/l 58$\pm$8, kas saskaņā ar MK noteikumu Nr.34 5.pielikuma pirmās tabulas 2. un 3.sadaļu, kurā norādītas prasības no aglomerāciju komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām emitētajiem ūdeņiem attiecībā uz bioloģisko skābekļa patēriņu un suspendētajām vielām, ir vairākkārt pārsniegts (lietas 32.lapa).

[14] Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto, ka Iestāde Biedrībai nav paziņojusi par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku, apelācijas instances tiesa konstatē, ka Iestāde izvērstu skaidrojumu par šo jautājumu ir sniegusi Iestādes lēmuma [11] punktā. Iestāde apelācijas instances tiesai nosūtītajos paskaidrojumos norādījusi, ka nenoliedz, ka lietas izskatīšanas gaitā nav apmierināts Protokolā Biedrības izteiktais lūgums par korespondences elektronisku nosūtīšanu.

Apelācijas instances tiesa Spriedumā veikto atsauci uz Biedrību un nodibinājumu likuma 5.panta otrajā daļā noteikto uzskata par pamatotu, kā arī pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka, neskatoties uz to, ka nav apmierināts Biedrības lūgums par dokumentu elektronisku nosūtīšanu, nav pamata atzīt, ka tas būtu liedzis Biedrībai realizēt savas procesuālās tiesības, jo paziņojums par lietas izskatīšanu iestādē uzskatāms par izsniegtu savlaicīgi.

Attiecībā par Biedrības iesniegtajiem pierādījumiem, kas apliecina, ka Iestāde ar Biedrību komunicējusi elektroniski, apelācijas instances tiesa norāda, ka apstāklis, ka Iestāde Biedrībai iepriekš kādus dokumentus sūtījusi uz e-pastu, Biedrībai nerada tiesisko paļāvību, ka arī turpmāk visa

korespondence tiks sūtīta uz e-pastu, turklāt Biedrībai jābūt sasniedzamai tās juridiskajā adresē.

Iestāde paskaidrojumiem pievienojusi izdruku no https://manspasts.lv/, kas apliecina, ka Iestāde 2020.gada 19.februārī Biedrībai uz tās juridisko adresi /adrese A/, nosūtījusi paziņojumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu 2020.gada 11.martā, līdz ar to nepamatots ir Biedrības apelācijas sūdzībā norādītais, ka lietas materiālos nav pierādījumu, ka Biedrībai likumā noteiktajā kārtībā bija paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu.

[15] Par apelācijas sūdzībā norādīto attiecībā uz Iestādes 2020.gada 14.janvāra vēstulē pausto apelācijas instances tiesa konstatē, ka šim jautājumam vērtējumu devusi gan Iestāde Iestādes lēmuma [12] punktā, gan pirmās instances tiesa spriedumā. Saprotams, ka Iestādes 2020.gada 14.janvāra vēstulē norādītais nevar tikt attiecināts uz konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, jo Protokols par konkrēto administratīvo pārkāpumu sastādīts 2020.gada 11.februārī par 2020.gada 15.janvārī konstatētajiem administratīvajiem pārkāpumiem, tātad minētā vēstule izsūtīta dienu pirms Protokola sastādīšanas un nav attiecināma uz izskatāmo lietu.

[16] Saistībā ar apelācijas sūdzībā norādīto, ka Iestāde vēlas, lai Biedrībai tiktu anulētas izsniegtās atļaujas un tās atkārtoti varētu izsniegt SIA "/nosaukums B/" apelācijas instances tiesa uzskata par Biedrības pieņēmumu, kuram nav nekāda apstiprinājuma, turklāt minētais neattaisno Biedrības izdarītos pārkāpumus.

[17] Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto, ka Iestāde nav informējusi tiesu par Biedrības atkārtoti 2020.gada 20.maijā iesniegtiem notekūdeņu paraugiem, apelācijas instances tiesa norāda, ka atkārtota notekūdeņu pārbaude nav attiecināma uz konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Biedrības interpretāciju KNAB 2017.gada 21.jūnija lēmumam (ka Iestāde savlaicīgi nav veikusi notekūdeņu attīrīšanas iekārtu pārbaudi) tiesa uzskata par kļūdainu un neattiecināmu uz konkrēto lietu.

[18] Apelācijas instances tiesa nekonstatē nevienu jaunu, nozīmīgu apelācijas sūdzībā izteiktu argumentu, kuru nebūtu vērtējusi Iestāde un pirmās instances tiesa un kurš būtu par pamatu Sprieduma atcelšanai.

[19] Ņemot vērā minēto, Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 9.jūnija spriedums atstājams negrozīts, bet biedrības "/nosaukums/" apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 9.jūnija spriedumu **atstāt negrozītu**, bet biedrības "/nosaukums/" iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.
Spriedums nav pārsūdzams.
Motivēts spriedums sastādīts un pieejams **no 2020.gada 28.augusta.**

Tiesnese referente V.Vaiteika

Tiesnese I.Rozīte

Tiesnese S.Mertena